SWEA

Försök til Sång i National-Romantisk Styl

Princessan Qimh Xantcha

1782

I.

Jag kom från de fornstora dagar.
Jag högg in min Runa i sten.
På vidsträckta vidder jag jagat
och odlat i tystnad min teg.

Jag är frende med Vidar och Vale;
jag ristade Rauken i Rök;
jag är Skeppet som restes af Ale,
en Sten Sarcophag för en död.

Jag är den ryktbare Viking,
som var fruktad i öst och i vest.
Och der, i den namnlösa urtid,
blef jag Stamfar til Swearnes ätt.

Det var vi, hvilka skapade Swea,
en dotter af allas vår kropp.
Tilsammans föddo vi Swea;
Moder Swea är sprungen ur oss.

II.

Jag är Riddarn på snöhvite hästen,
som stred för sin tro och sit land.
Välsignad af Kongen och Presten,
jag dödde med svärdet i hand.

Jag är Munken i Gråbrödra Closter,
der bedjer bak fensterlös mur.
Här läser jag mit Pater Noster
i kåpa och rakad tonsur.

Jag är Bonden, som sliter med harfven.
Jag hemtar af marken mit bröd.
Medan solhvarf lades til solhvarf
led jag båd' hunger och nöd.

Jag är Stadens Köpmanna Gille;
jag gör Konst för tableau och rideau;
jag är Wettskaps och Witterhets Snille;
jag är Mästarn i Handtverkets skrå.

Som Träl jag för herremän bugat;
jag har tjenat som Indelt Soldat;
jag var Hjonet i Fattighus Stugan;
jag var slafvande Stackarn med Stat.

Jag var Arbetarn och Proletairen,
hvilka tröskats som halm i fabrique.
Vi trälade hårdt i misèren
och läskades sedan med sprit.

Det var vi, hvilka reste up Swea;
hon är vårt kött och vår blod.

Tilsammans byggde vi Swea;
hon är danad af mankraft och mod.

III.

Mit namn är försvunnet i tiden,
men mit arf lefver verlden omkring.
Det var jag, som skref Wijsan om Friiheet,
det jag höll för "thæt bæzta af ting".

Jag var Wadstena Stads Prophetissa,
hvilken talte förtroligt med Gud.
Jag var anmoder til abbedissor
och vår Frelsares utvalda brud.

Man kallar mig Skaldandets Fader.
Det är jag som vår Witterhet byggt:
Herculeanske Hexameter rader
om de Fruarne Lvsta och Dygd.

Jag författade Sagan om Hästen
om vår Sweas vexlande lif.
(Och min Argus begynte för resten
vår Yngre Nyswenska tid.)

Jag rapporterade från Toiletten,
gaf Idyll och Satyre åt land och stad;
skref om Pojkar, så väl som Portraiter,
små Reflectioner i et Stockholms Blad.

Jag styrde Språk och Stat i nya banor
(på sätt och vis gick jag i Dantes spår);
skref om Röda Rum och Svarta Fanor,
och gick til Giftas både I och II.

Jag var Wermlands författarinna,
första dame i vår Academie,
så som Gåsens förnämsta skaldinna,
patronessa för Geographien.

Jag är Mor til de starkaste flickor,
jag har glädit millioner af barn;
bygdelif har jag skildrat på pricken
— men Nobel var då ej mæcenat!

Det var vi, hvilka lärde up Swea
med vår Witterhet, Snille och Wett.
Tilsammans vi fostrade Swea,
hennes ädla och högborna ätt.

IV.

Jag är *Birger*, den siste af Jarlar,
min hand byggde up Stolta Stad;
jag är alle de Krigande *Karlar*;
jag är *Gustaf*, som sköts på Masquerade.

Jag är *Magnus*, som lade ned Lagen
up å Ärans och Hieltarnes Språk;
jag är *Magnus*, som Läste til Ladan;
jag är Gästfrie *Birger*, hans son.

Jag är *Eric*, "Princen på Ärten";
jag är *Gustaf*, hans jernhändte Far;
jag är jemnväl *Christina* den Lärda;
Margaretha, som Byxor ej bar.

Det var vi, som regerade Swea;
hennes tuktan föll på vår lott.

Tilsammans styrde vi Swea
från des mägtiga borgar och slott.

V.

Jag är Asken, der famnade verlden;
jag är Eken, Dryadernas bo;
jag är Björken, som eldas på härden;
jag är Tallen på ödsliga mon.

Jag är Bokarnes löfvade salar;
jag är Lönnens sprakande ljus;
jag är kärrens vadande Alar;
jag är Asparnes somriga sus.

Jag är Björnen, som äter sin Honung;
jag är Renen på Vindarnes Fjell;
jag är Elgen, Skogarnes Konung;
jag är Trasten, som qvittrar hvar qväll.

Jag är Forsen, som skummar om Våren;
jag är Korpen (som ock heter Ramn);
jag är Myrarnes fuktiga Snåror;
jag är Näckrosors speglande Dam.

Jag är Ulfven, om natten hörs yla,
under tilrop af Uggla och Uf;
jag är Midvinterns tärande Kyla;
jag är Stormen och Ovädrets Tjut.

Thy all ting omkring dig är Swea …

Det du ser, det du hör är vårt *Swea*!
Hvarje doft, hvarje minne är *Swea*!

Allt som dött och försvunnit är *Swea*!
Det som lefver och andas är *Swea* …

Det är vi, hvilka äro vårt Swea!
Det är Ärans och Hieltarnes Land.
Tilsammans äro vi Swea …
Vi äro dit Fädernes Land!